

Místní Akční Plán rozvoje vzdělávání pro Hranicko

Zpravodaj místní akční skupiny Hranicko k projektu MAP pro Hranicko

Místní akční plán pro Hranicko Co se událo?

Projekt Místní akční plán rozvoje vzdělávání pro území SO ORP Hranice (tzv. MAP) byl spuštěn v únoru 2016 a končí na konci července 2017. Jeho smyslem je společnými silami všech aktérů posunout vzdělávání na Hranicku. Výstupem MAPu je dohoda o prioritách vzdělávací politiky v území, tzv. **Strategický rámec MAP do roku 2023**, který byl Řídicím výborem schválen 20. července 2016. Strategický rámec obsahuje 9 strategických cílů a tabulku investičních priorit vzdělávacích institucí na Hranicku. Tento rámec byl 27. ledna 2017 aktualizován a i nadále jej lze aktualizovat vždy po uplynutí 6 měsíců i po ukončení projektu.

Na začátku listopadu se sešly všechny čtyři pracovní skupiny s cílem definovat priority na rok 2017. Ty pak připomínkovala veřejnost a zřizovatelé a na únorovém jednání Řídicího výboru byly stanoveny takto: Sdílení příkladů dobré praxe na základních a mateřských školách, Vytvoření gramotnostních týmů na školách, Podpora mateřským školám při práci s dětmi do tří let, Studie proveditelnosti centra polytechnického vzdělávání a Projektová kancelář pro neinvestiční výzvy. Odborný tým pracuje ve spolupráci s pracovními skupinami na sestavení akčního plánu na roky 2017 a 2018.

V rámci MAPu také probíhá budování znalostních kapacit. Proběhly semináře a workshopy pro ředitele, učitele a zřizovatele na témata: „Leadership ve škole – moderní vedení učitelských týmů a lidí“, „Jak efektivně sestavit plán pedagogické podpory?“, „Jak efektivně sestavit individuální vzdělávací plán?“ (více na str. 3), „Týmová spolupráce – vytvoření funkčního týmu pro žáka s postižením“ (více na str. 3), „Výchova k podnikavosti, kreativité a iniciativě pro ZŠ“, „Digitální kompetence pro ZŠ“, „Jak na čtenářské strategie?“...

Učitelky mateřských škol navštívily soukromé mateřské školky Bambíno Praha a Mateřinka Brno, kde proběhla stáž a účastnice měly možnost porovnat předškolní vzdělávání v soukromém a státním sektoru.

V rámci spolupráce s Městskou knihovnou Hranice vznikly na 4 školách žákovské vizitky knih, které jsou vystavené v prostorách knihovny jako prezentace toho, co současní žáci čtou, a během května a června bylo v rámci Hranického zpravodaje zveřejněno hodnocení knih, které žáci přečetli.

Protože jednou z priorit nejen pro rok 2017 je sdílení příkladů dobré praxe a spolupráce škol, proběhlo na základních a mateřských školách několik otevřených hodin a výměn zkušeností na různá témata, která byla projednána na lednovém setkání základních a mateřských škol z našeho regionu. Na ZŠ Šromotovo proběhla otevřená hodina řízeného čtení ve 3. třídě a čtenářská dílna, na ZŠ Struhlovsko nám ukázali, jak ve výuce využít stavebnicemi Merkur a Boffin a stroje UNIMAT, na ZŠ Hustopeče se s námi podělili o zkušenosti se zaváděním Hejného matematiky a genetického čtení (více na str. 6–7), v MŠ Čtyřlístek Milenov spolupracují s chůvou, v MŠ Pohádka, Hranice nám ukázali, jak vzdělávají děti mladší tří let a děti se speciálními vzdělávacími potřebami a spolupracují přitom s chůvou a s asistenty pedagoga (více na str. 10), v MŠ Šromotova pastelka proběhly otevřené hodiny na témata výtvarná a pohybová činnost, v MŠ Struhlovsko proběhla ukázka keramiky, práce s interaktivní tabulí a Magic boxem a environmentální činnosti v přírodě a logopedickou prevencí, v MŠ Ústí se s námi podělili o zkušenosti s Montessori pedagogikou a pomůckami běžného života.

V květnu proběhla výtvarná soutěž DĚTI DĚTEM, jejímž hlavním cílem bylo udělat radost dětem z dětského domova (více na str. 11).

Všem děkujeme za spolupráci a věříme, že bude i nadále pokračovat!

Mgr. HANA GAĐURKOVÁ,
projektový manažer

Výuka přírodních věd nově

Hranický region a jeho školy patří i nadále k těm neaktivnějším v celé České republice v oblasti vyhledávání a zapojování se do projektových příležitostí vedoucích k inovaci a zkvalitnění výuky. Ve své aktivitě nepolevily ani v novém programovém období a v současné době se dokonce dvě hranické školy, ZŠ Struhlovsko a ZŠ 1. máje, staly centry kolegiální podpory v oblasti přírodovědného vzdělávání. Základní škola Struhlovsko je jedním ze čtrnácti center, které působí po jednom v každém kraji ČR v rámci projektu Výuka přírodních věd nově.

Hlavním cílem projektu je modernizace výuky přírodovědných předmětů. Prostředkem ke splnění tohoto cíle je sdílení a prohloubení poznatků pedagogů v moderních technikách výuky přírodovědných předmětů se zapojením elektronických měřicích zařízení s důrazem na kooperaci učitelů a žáků při řešení jednotlivých didaktických úloh a problémů

Pedagogové mohou v rámci workshopů a setkávání sdílet své vlastní zkušenosti z výuky, získat novou inspiraci, seznamují se s prvky badatelské výuky a možností začlenění experimentu do běžné výuky při využití moderních vzdělávacích experimentálních měřicích systémů. Osvojují si dovednosti oprostít se od tradiční role učitele a seznamují se s možnostmi, jak řídit určité pasáže výuky z pozice moderátora, který vede žáky v jejich badatelské činnosti nebo v roli poradce žádoucím směrem k řešení zkoumaného problému.

Účastníci z partnerských škol se seznamují se speciálně sestavenými experimentálními sadami pro učitele a mohou si je zapůjčit a otestovat přímo ve výuce se svými žáky na své škole.

Experimentálně orientovaná výuka podpořená oblíbenými digitálními technologiemi má výrazný motivační efekt a podněcuje zájem a kreativitu učitelů a především žáků o přírodní vědy. Všichni zapojení učitelé přírodních věd tak pevně věří, že se jim prostřednictvím experimentu a moderní techniky podaří opět navrátit přírodovědnému vzdělávání potřebnou atraktivnost a přitažlivost.

Další informace o aktivitách centra i možnosti zapojení se do nich poskytnou všem zájemcům o praktické vyzkoušení moderních metod zaměřených na experiment vedoucí centra kolegiální podpory na ZŠ a MŠ Hranice, Struhlovsko.

Mgr. RADOMÍR MACHÁŇ

Proč má MAP svůj projektový tým?

Myšlenka založení projektového týmu v rámci Realizačního týmu MAP vznikla již na podzim loňského roku. Oficiálně pak tým vznikl až v únoru roku 2017 a funguje ve složení David Hawiger, Hana Gaďurková, Michaela Škrobánková.

Z pravidelných porad vzešel první námět na společný projekt, který dostal příznačný název **Máme své (H)hranice**. Po několika přípravných schůzkách, jak s řediteli škol, zřizovatelem, ale i dalšími zainteresovanými lidmi, bylo schváleno předložení projektové žádosti. Projekt je připravován do podzimní výzvy ITI Olomouc, opatření 1.1.4 Zkvalitnění infrastruktury pro neformální a zájmové vzdělávání a projekt bude realizován na ZŠ a MŠ Struhlovsko v Hranicích. Projektový tým společně s dalšími členy realizačního týmu MAP se podílel na přípravě obsahové náplně projektu, ale i budoucího „excelentního“ centra vzdělávání.

Dalším projektem, s jehož přípravou a nastartováním přišel projektový tým MAP, je projekt určený zatím především malotřídním ZŠ z regionu. Pracovní název zní „Malotřídky z různých krajů, spojte se“ a podání projektu je podmíněno vyhlášením výzvy Budování kapacit pro rozvoj škol II. Předpoklad vyhlášení výzvy je konec května 2017. Hlavním tématem je propojení alespoň 3–4 škol v minimálně třech krajích, kdy aktivity projektu budou zaměřeny na občanskou výchovu žáků a jejich zapojení do občanského života v obci. Projekt bude svými aktivitami vázán na strategický dokument Konceptce podpory mládeže na období 2014–2020 v oblasti občanského vzdělávání.

Ačkoli projekt pro malotřídky z regionu ještě není u konce, projektový tým už má před sebou další úkol. Tím je příprava projektu, jehož cílem bude nastartování spolupráce školek a škol přímo v regionu.

MICHAELA ŠKROBÁNKOVÁ

Funkční tým pro žáka s postižením

Ve čtvrtek 11. 5. 2017 proběhl v rámci projektu MAP pro Hranicko v sídle MAS Hranicko celodenní workshop na téma „**Týmová spolupráce – vytvoření funkčního týmu pro žáka s postižením**“ pod vedením lektorky Šárky Pantůčkové.

Pedagogové a asistenti byli stručně seznámeni s legislativou, jaký je rámec spolupráce pedagoga a asistenta pedagoga, jak pracovat s diferencovanou třídou, jaké jsou kompetence pedagogů a asistentů, jak nastavit efektivní péči, jak si rozdělit role, jak sestavit IVP, jak spolupracovat se žákem a s jeho rodiči...

Účastníkům byla doporučena vhodná literatura, ve které se dozví všechny potřebné informace. Velmi důležité jsou konzultace a spolupráce se SPC a s rodinou. Kurz byl prožitkový s aktivní spoluprací pedagogů a asistentů, kteří si navzájem předávali své zkušenosti. Akce se setkala s velmi pozitivním ohlasem a účastníci projeví zájem o další navazující vzdělávání...

Mgr. HANA GAĐURKOVÁ

Učitelé tvořili individuální vzdělávací plán

V pátek 28. 4. 2017 proběhl v rámci Místního akčního plánu vzdělávání pro Hranicko workshop na téma „Jak efektivně sestavit individuální vzdělávací plán“ s akreditací MŠMT zaměřený na žáka se speciálními vzdělávacími potřebami v běžné

škole pod vedením lektorky Mgr. Šárky Sohrové, kterou už většina zúčastněných znala z podzimního kurzu na téma Jak efektivně sestavit plán pedagogické podpory.

Lektorka seznámila účastníky s aktuální legislativou a s druhy podpůrných opatření. Tipy a rady, jak komunikovat s PPP a SPC, aby byl vypracováván individuální vzdělávací plán efektivní a pro žáka co nejpřínosnější.

Následně si účastníci vyzkoušeli pedagogickou diagnostiku čtení, psaní a počítání, dozvěděli se jak spolupracovat s rodinou a jaké jsou formy práce se žáky s postižením.

Na závěr si učitelé vypracovali individuální vzdělávací plán pro žáky na základě konkrétních posudků z PPP či SPC. Sami účastníci v průběhu workshopu sdíleli zkušenosti s vypracováváním IVP na svých školách. Kurz se setkal s velmi pozitivním ohlasem.

V květnu jsme na seminář navázali kurzem na téma spolupráce pedagoga a asistenta pedagoga.

Mgr. HANA GAĐURKOVÁ

Mohla byste našim čtenářům představit svou profesní kariéru?

Vystudovala jsem obor Speciální pedagogiku na Univerzitě Palackého v Olomouci. Pracovala jsem jako klinická logopedka, speciální pedagožka na základní škole, konzultantka ve vzdělávací společnosti, manažerka projektů ESF a lektorka motivačních kurzů pro znevýhodněné osoby na trhu práce. Od roku 2006 jsem učitelkou, koordinátorkou školního vzdělávacího programu a interní mentorkou na Základní škole Mendelova v Karviné. V projektu Pomáháme školám k úspěchu realizovaného nadací The Kellner Family Foundation spolupracuji jako pedagogická konzultantka s pedagogy ZŠ Horka nad Moravou a ZŠ Šromotovo v Hranicích na Moravě v oblasti zvyšování kvality výuky, pravidelně spolupracuji v roli externí mentorky s kolegy ve speciální škole v Krnově. Vedu semináře pro pedagogy k tématům rozvoje čtenářských dovedností, aktivních metod učení, individualizací ve výuce a hodnocení ve škole. V oblasti dalšího vzdělávání pedagogů spolupracuji s nakladatelstvím FRAUS, s Krajským vzdělávacím a informačním centrem (KVIC). Jsem v blízkém kontaktu s předními odborníky na čtenářství a efektivní metody učení, spolupracuji s kolegy učiteli a lektory na tématech, které nás v pedagogických dovednostech posunují dále, stále se vzdělávám. Přestože mne podpora učitelů a vedení škol prostřednictvím dalšího vzdělávání anebo individuálního mentorinku naplňuje a dává mi smysl, učitelské dovednosti a přístupy, které pomáhám rozvíjet kolegům, si prověřuji i nadále ve vlastní učitelské praxi.

Co si mám pod pojmem čtenářská a matematická gramotnost představit?

Téma gramotností je široké pro samotné učitele. Rodičům bychom je mohli přiblížit z hlediska toho, co konkrétně se děti ve čtenářství a matematice v dnešní škole mohou učit. Myslím, že výstižně mi to řekl nedávno můj patnáctiletý syn: „Učitel by neměl suplovat wiki-pedii.“

Učitelé ve školách stále více přemýšlejí o tom, čím dítě vybavit do života, co jsou dovednosti, které jim mo-

„Důležité je, aby děti chodily do školy rády,“

hou být nápomocny v jejich dalším učení a profesní orientaci. Dřívější osvojování si velkého množství znalostí různých oborů už nemá opodstatnění. Věcné informace můžeme získat prostřednictvím několika kliknutí ve vyhledávači na internetu a navíc mnohá témata s množstvím teorií a pohledů různých odborníků otevírají spíše prostor pro jejich kritické ohledávání než jejich bezvýhradné přijímání.

Cílené rozvíjení čtenářství na školách učí děti nejen číst knihy nebo odborné texty s porozuměním. Chceme, aby se mladý člověk postupně dokázal orientovat ve změní teorií, směrů, názorů a dokázal o nich přemýšlet a zaujímat adekvátní stanoviska, aby se pokoušel prohlédnout i to, jak nás autoři skrze své články ovlivňují a s jakými záměry to dělají. Chceme, aby se naučili se učit a z naučných textů si dokázali vydobývat potřebné informace. Také vedeme žáky k tomu, aby si dokázali vybrat knížku pro své čtení a četly rády. Dnes už víme, že děti, které rády čtou, dosahují v učení lepších výsledků. V oblasti matematické gramotnosti se žáci učí řešit problémy, mnohé úlohy si vyjasňují během společné diskuse a při vzájemné spolupráci při objevování řešení. To pomáhá nejen k rozvoji myšlení, ale také přispívá k rozvoji dovedností, které budou potřebné v budoucí práci. Dnešní zaměstnavatelé oceňují, když umíme komunikovat, řešit tvořivě úkoly, spolupracovat, ale také když projevujeme tvořivý přístup k řešení problémů a jsme ochotní vytrvat a práci dokončovat. Čtenářská i matematická gramotnost v sobě zahrnuje více než jen dovednost číst texty a něco vypočítat.

Co se děje ve školách, které se rozvoji čtenářské gramotnosti více věnují?

Školy, které se čtenářství věnují komplexně, zavádějí do své výuky už na 1. stupni tzv. dílny čtení, ve kterých žáci pravidelně čtou knihy podle svého výběru, o knihách si povídají, hodnotí je a doporučují si je. Ve třídě vzniká čtenářské společenství, ve kterém se žáci vzájemně inspiřují a podporují ve čtení. Bezpečné klima ve třídě pak podporuje nejen čtení, ale také přispívá k dalšímu učení dětí. Jen v bezpečném a podporujícím prostředí, kde není tlak na výkon, výsledky, kde není soutěžení a konkurence, se mohou všechny děti podle svých možností skutečně učit.

Další oblastí čtenářství, které učitelé věnují nemalou pozornost, je práce s různými texty. Chceme, aby žáci četli s porozuměním i složitější a odborné texty v různých předmětech nejen texty beletristické. Aby si dokázali s takovými texty poradit, učí se tzv. čtenářské strategie – co konkrétně mohou jako čtenář udělat, abych lépe porozuměl? Strategie předvídání, kladení otázek, vyjasňování slov, slovních spojení i částí textu, kterým nerozumím, shrnování toho nejdůležitějšího, pomáhá při dalším učení.

Čtenářství jde ruku v ruce s dovednostmi smysluplně se písemně sebevýjádřit a později i třeba písemně argumentovat. Učitelé dávají příležitosti k tvůrčímu psaní. Žáci píšou vyprávění, příběhy, dopisy, popisy, úvahy, ese-

řiká Leona Mechúrová, učitelka zabývající se čtenářskou a matematickou gramotností žáků

je s využitím zkušeností, které získaly z četby knížek. Když žáci porozumí tomu, jak to dělá spisovatel, s jakým záměrem a pro koho píše, jaké jazykové prostředky pro to využívá a zkoušejí to sami, psaní je baví a zažívají při něm radost. Je to změna v přístupu k psaní ve škole oproti tradičnímu slohu.

Ve školách, ve kterých učitelé přemýšlejí hlouběji o rozvíjení čtenářské a matematické gramotnosti žáků, hledají také efektivní metody učení, které zohledňují, jak se mozek přirozeně učí, co žákům při učení pomáhá, jak to zařizovat, aby žáci dosahovali výsledky a učení je přitom bavilo a aby byli ve výuce aktivně zapojeni.

Jaký přínos mají tyto aktivity pro mé dítě?

Jsem matkou dvou dětí a vždycky mě zajímalo, jestli mé děti chodí do školy rády, jestli je učení ve škole baví, jestli je ve třídě mezi spolužáky dobrá atmosféra, jestli umí učitelka s dětmi navázat vztah a jak to dělá, aby se mé děti opravdu v hodinách aktivně do výuky zapojily. I z mé rodičovské zkušenosti mohu říci, že není úplně samozřejmé potkat učitele, kteří jsou vybaveni takovými dovednostmi, že to pro své žáky umějí takto ve výuce zařídit. Praxe mi ukazuje, že učitelé, kteří se zajímají o rozvíjení čtenářských a matematických dovedností u dětí vědomě a do hloubky, také přemýšlí o učení jako o procesu, zajímá je, jaký dopad má jejich působení ve třídě na žáky a taky jak mohou žákům pomáhat, aby dosáhli co nejlepších výsledků.

Když děti dostávají ve škole příležitosti ke čtení knížek a mohou si o svých zážitcích z četby povídat se spolužáky, nejen že se rozečtou, zlepší se jim technika čtení, porozumění, ale začnou čtení využívat jako zdroj zábavy, relaxace a také poučení. Škola je pak místem, kde děti mohou objevovat, radovat se z učení, spolupracovat, učit se naslouchat i komunikovat a vzájemně přijímat názory a postoje druhých. Pokud se to děti učí skrze činnost, co je baví, může být učení smysluplné.

Právě tato smysluplnost je tím, po čem pátrají otevření pedagogové a také rodiče, kterým záleží na tom, jak budou jejich děti trávit dny ve škole. Možná právě otázky po smyslu toho co děláme (Co konkrétně učí žáky ty které aktivity ve vyučování? Zajímá to děti? Baví je to? Vydobývají si děti své učení anebo jim jen předkládáme hotové informace k pamětnému osvojení si?) by mohly otevírat prostor pro vzájemnou diskusi rodičů s učiteli a také mezi učiteli samotnými.

Jakým způsobem mohu jako rodič rozvíjet čtenářskou gramotnost svých dětí?

Čtenářství není něco, co přijde, až když dítě začne chodit do školy a naučí se číst. Vztah ke knížkám a ke čtení se buduje postupně a rodiče jej mohou rozvíjet od útlého věku tím, že nejdříve s dětmi prohlížejí obrázky v knížkách, povídají si, co je na obrázcích, předčítají dětem jednoduché příběhy. Později rodiče čtou s dítětem knížku tak, že na základě otázek rodiče dítě předvídá z obrázků, o čem bude asi příběh, jak to bude pokračovat, společně si při čtení příběhu povídají třeba o tom, jaké v něm vystupují postavy, co dělají, jak se chovají,

co se nám na nich líbí a nelíbí atp. Děti mají také rády, když jim rodiče předčítají knížky před spaním, v čekárně u lékaře, kdykoliv, když je volná chvíle. Takové čtení nejen posiluje vazbu mezi dětmi a rodiči, ale výrazně napomáhá vytvářet vztah ke čtení. Důležitým momentem pro rozvoj čtenářství je, že dítě vidí své rodiče, že oni také čtou své knihy, že si je kupují, půjčují, že je radost dostat k nějaké příležitosti knihu jako dárek. Rodinná knihovnička s knížkami, které se čtou, je samozřejmostí.

Čím je typická tzv. Hejného matematika? Jak se liší od matematiky, kterou jsme sami zažili na základní škole?

Matematika prof. Hejného dává především prostor pro vytváření matematických dovedností prostřednictvím učení, kdy si dítě na řešení přichází samo, spolupracuje a vyjasňuje si možnosti řešení se spolužáky při vzájemných diskusích. K matematickému zobecňování dochází po předchozích praktických zkušenostech v různých matematických prostředích, ve kterých se žák učí porozumět konkrétním matematickým zákonitostem. Učitel je průvodce učením žáků, nepředkládá hotové informace, koriguje diskuse mezi žáky, dává příležitosti k dalšímu přemýšlení žáků a otevírá prostor pro objevování. To je spojené s možností dělat v takovém procesu chyby. Chyba je prostředkem a příležitostí k dalšímu učení. Žákova motivace k učení je dána zevnitř vlastní chutí učit se a zkoumat nové možnosti. Logické myšlení se rozvíjí v každodenních aktivitách v hodinách matematiky, dovednost spočítat příklad je přirozeným důsledkem učení se a řešení úkolů v jednotlivých matematických prostředích. Jednotlivá prostředí, ve kterých se děti učí matematické dovednosti, jsou propojené s jejich praktickým využitím v běžném životě. Jednotlivé úkoly jsou dětem nabízeny v různých úrovních náročnosti, takže všechny děti mohou při učení zažívat úspěch.

My jsme na základní škole většinou zažili matematiku, ve které nám byly předloženy hotové informace, naučili jsme se různé matematické operace bez hlubšího porozumění, které pro udržení v paměti bylo nutné mnohokrát posilovat opakováním a procvičováním. Potíže nám mohlo dělat tyto dovednosti jakkoliv uplatňovat při dalších složitějších operacích anebo v praxi (rovnice, funkce, geometrie, výpočty objemů, obvodů, obsahů...)

Jaký je přínos Hejného matematiky pro samotné děti?

O přínosech pro děti jsem se zmínila výše. Pokud by rodiče měli zájem více se seznámit s přístupy Hejného matematiky, mohou navštívit tyto webové stránky <http://www.h-mat.cz/>, kde se podrobně mohou dozvědět nejen o principech této matematiky, ale také o dalších přínosech takové výuky pro děti.

Děkuji Vám za rozhovor.

ptal se RADOMÍR HABERMANN,
ZŠ a MŠ Šromotovo

Hejného matematika – – 12 klíčových principů metody

Hejného metoda je založena na respektování **12 klíčových principů**, které skládá do uceleného konceptu tak, aby dítě objevovalo matematiku samo a s radostí. Vychází ze 40 let experimentů a prakticky využívá historické poznatky, které se v dějinách matematiky objevují od starověkého Egypta až do dnešních dnů.

1. BUDOVÁNÍ SCHÉMAT – DÍTĚ VÍ I TO, CO JSME HO NEUČILI

Víte, kolik je ve vašem bytě oken? Zpaměti asi ne... ale když zapřemýšlíte, po chvíli odpovíte. A správně. Protože máte schéma vašeho bytu v hlavě. Děti mají schémata také v hlavě. Hejného metoda je **posiluje, napojuje na sebe a vyvozuje z nich konkrétní úsudky**. I proto si děti brzy uvědomí, že polovina je také číslo (0,5) nebo například nemají problém s jím velmi „problémovými“ zlomky.

2. PRÁCE V PROSTŘEDÍCH – UČÍME SE OPAKOVANOU NÁVŠTĚVOU

Když děti znají prostředí, ve kterém se dobře cítí, nerozptylují je neznámé věci. Plně se soustředí jen na daný úkol a neobtěžuje je neznámý kontext. Každé ze zhruba 25 použitých prostředí funguje trochu jinak (rodina, cesta autobusem, prosté krokování...). Systém prostředí je motivačně nastaven tak, aby zachytil všechny styly učení se a fungování dětské mysli. Ta je pak **motivována k dalším experimentům**.

3. PROLÍNÁNÍ TÉMAT – MATEMATICKÉ ZÁKONITOSTI NEIZOLUJEME

Informace nepředáváme dítěti samostatně, ale vždy jsou uloženy ve známém schématu – které si dítě kdykoli vybaví. Neodtrháváme od sebe matematické jevy a pojmy, ale zapojujeme při nich různé strategie řešení. Dítě si pak **samo vybere, co mu lépe vyhovuje** a je mu více přirozené. V hodinách tak neuslyšíte ono klasické: „Jééé, paní učitelko, to jsme brali před dvěma lety, to už si nepamätujeme...“

4. ROZVOJ OSOBNOSTI – PODPORUJEME SAMOSTATNÉ UVAŽOVÁNÍ DĚTÍ

Jednou z hlavních motivací profesora Hejného při vytváření nové metody byl důraz na to, aby se děti nenechaly v životě manipulovat. Proto učitel ve výuce nepředává hotové poznatky, ale učí děti především argumentovat, diskutovat a vyhodnocovat. **Děti pak samy o sobě vědí, co je pro ně správné, respektují druhého a umí se rozhodovat**. Dokonce statečně nesou i důsledky svého konání. Vedle matematiky přirozeně objevují také základy sociálního chování a mravně rostou.

5. SKUTEČNÁ MOTIVACE – KDYŽ „NEVÍM“ A „CHCI VĚDĚT“

Všechny matematické úlohy jsou v Hejného metodě postaveny tak, aby jejich řešení děti „automaticky“ bavilo. Správná motivace je ta, která je vnitřní, ne nucením zvenčí. Děti přichází na řešení úkolů díky své vlastní snaze. **Neokrádáme děti o radost z vlastního úspěchu**. Díky atmosféře ve třídách se tak kolegiálně tleská všem – i těm, kteří na daný jev či řešení přijdou později.

6. REÁLNÉ ZKUŠENOSTI – STAVÍME NA VLASTNÍCH ZÁŽITCÍCH DÍTĚTE

Využíváme vlastní zkušenost dítěte, kterou si samo vybudovalo od prvního dne svého života – doma, s rodiči, při objevování světa venku před domem či na pískovišti s ostatními dětmi. **Stavíme na přirozené konkrétní zkušenosti**, ze které pak dítě dokáže udělat obecný úsudek. Děti například „šijí šaty“ pro krychli, a tím se automaticky naučí, kolik má krychle stěn, kolik vrcholů, jak vypočítat její povrch...

7. RADOST Z MATEMATIKY – VÝRAZNĚ POMÁHÁ PŘI DALŠÍ VÝUCE

Zkušenosti mluví jasně: ta neúčinnější **motivace přichází z dětského pocitu úspěchu**, z jeho upřímné radosti, jak dobře vyřešilo přiměřeně náročný úkol. Je to radost z vlastních pokroků i z uznání spolužáků i učitele. Děti tak neznají „blok z matematiky“, o kterém v českém školství již kolují legendy. Naopak: když vidí vzoreček, není jejich reakcí averze, ale nadšení: To znám, to vyřeším!

8. VLASTNÍ POZNATEK – MÁ VĚTŠÍ VÁHU NEŽ TEN PŘEVZATÝ

Když má prvňák poskládat ze dřívěk čtverec, vezme jedno dřívko, pak druhé, třetí... Stále mu to nestačí, vezme tedy čtvrté dřívko a poskládá čtverec. Pak se rozhodne poskládat větší čtverec. Vezme další dřívka a složí větší čtverec. Už začíná tušit, že bude-li chtít složit ještě větší čtverec, potřebuje k tomu vždy další čtyři dřívka. **Je na cestě k objevu vzorce pro výpočet obvodu čtverce**.

9. ROLE UČITELE – PRŮVODCE A MODERÁTOR DISKUSÍ

Běžná společenská představa učitele je obraz něko-ho, kdo ví, umí a přednáší. Tak učitel matematiky umí matematiku, proto o ní může vykládat. V řadě případů se tak i děje. Dítě si vyslechne učitelův výklad, zapíše si nějaké poznámky do sešitu, poslechne si návod k řešení nové situace a tento návod se učí používat. **V našem chápání výuky je role učitele i dítěte zcela jiná.**

Genetická metoda čtení

10. PRÁCE S CHYBOU – PŘEDCHÁZÍME U DĚTÍ ZBYTEČNÉMU STRACHU

Dítě, které by mělo zakázáno padat, by se nikdy ne naučilo chodit. Analýza chyby vede k hlubší zkušenosti, díky které si děti daleko lépe pamatují dané poznatky. **Chyby využíváme jako prostředek k učení.** Podporujeme děti, aby si chyby našly samy, a učíme je vysvětlovat, proč chybu udělaly. Vzájemná důvěra mezi dítětem a učitelem pak podporuje radost žáků z odvedené práce.

11. PŘÍMĚŘENÉ VÝZVY – PRO KAŽDÉ DÍTĚ ZVLÁŠT PODLE JEHO ÚROVNĚ

Naše učebnice obsahují úlohy všech obtížností. Tím, že slabší žáci vždy nějaké úlohy vyřeší, **předcházíme pocitům úzkosti a hrůzy** z dalších hodin matematiky. Těm nejlepším žákům zároveň neustále předkládáme další výzvy, aby se nenudili. Učitel je nepřetěžuje úkoly, ale zadává takové, aby děti neustále motivoval. Rozděluje úlohy v rámci třídy podle toho, co které dítě potřebuje.

12. PODPORA SPOLUPRÁCE – POZNATKY SE RODÍ DÍKY DISKUSI

Děti nečekají, až se výsledek objeví na tabuli. Pracují ve skupinkách, po dvojicích nebo i samostatně. Každý žák je tak schopen říci, jak k výsledku došel, a umí to vysvětlit i druhým. **Výsledek se rodí na základě spolupráce.** Učitel zde není konečnou autoritou, která jen řekne, kde je pravda – a otočí se další list učebnice. Žáci si budují vlastní plnohodnotný poznatek, o kterém neustále přemýšlí.

Mgr. EVA SVĚTNICKÁ,
ZŠ Hustopeče nad Bečvou

Genetická metoda čtení označovaná též jako hlásková – spočívá v hláskování slov. Dítě nejprve „přehláskuje“ slovo, pak je teprve přečte dohromady. Spojuje tedy hlásky bez slabikování (s-l-o-v-o – slovo). Zjednodušeně řečeno, vychází se z intuitivního čtení po hláskách, které si osvojují už předškoláci. Tato metoda se dnes pojímá jako metoda přirozená vývoji dítěte.

- Za autora této metody je považován spisovatel a pedagog Josef Kožíšek, který ji použil v čítance Poupata již v roce 1913. Není tedy zcela nová, jen podrobně zpracovaná.

- Na samém počátku se vychází ze jmen žáků a jejich fotografií, děti se tak učí první písmeno svého jména i jména svých spolužáků. Žáci zapisují věty pomocí kresby, pak pomocí symbolů (užívají zkratky jmen, např. „M“ místo Míša), tj. velkými tiskacími písmeny. Ze symbolů se tak stávají písmena (hlásky). Postupně žák zapisuje a čte pomocí kresby, symbolů a písmen. Kresby a symboly postupně vymizí a zůstává hláskové písmo, tj. velká tiskací abeceda. Díky tomuto postupu se doba, kdy žáci začnou číst plynule a s porozuměním, podstatně zkracuje, celou tiskací abecedu se dítě naučí během prvního půl roku.

- Klade se velký důraz na rozvoj sluchového vnímání. Tato metoda vůbec nerozkládá slova na slabiky, ale rovnou na hlásky. Snaží se, aby si dítě každé písmeno (obraz) zároveň propojilo s odpovídající hláskou (zvukem) a tím urychluje proces čtení. Někteřým dětem více vyhovuje to, když se jejich oko nemusí „zastavovat“ na každé slabice (která sama o sobě často nenesou žádný význam, nemá smysl), ale čte rovnou celé slovo. Ve výuce se snažíme od počátku pěstovat čtení s porozuměním.

- Díky tomu, že se děti zpočátku soustředí jen na jeden typ písma („hůlkové písmo“) zvládnou celou velkou tiskací abecedu velmi brzy a tak mohou číst kvalitnější texty.

- Zhruba v pololetí se objeví malá tiskací abeceda. A protože je v této metodě prodlouženo období procvičování jemné motoriky skoro na celý půlrok, posouvá se nácvik psacích písmen většinou až do doby, kdy už děti nemají problém s tiskacími tvary. Mohou však zapisovat již téměř cokoli a navíc je tak více času na uvolňovací cviky, které jsou nezbytné pro dětská zápěstí, jež nejsou navyklá na tak jemné a dlouhé pohyby, které proces psaní psacím písmem vyžaduje.

- Hlavní nevýhodou je, že je tato metoda nepříliš rozšířená. V některých případech se také může stát, že dítě vůbec není schopno analýzy a syntézy hlásek. Pak se doporučuje metoda analyticko-syntetická.

Mgr. EVA SVĚTNICKÁ,
ZŠ Hustopeče nad Bečvou

Navýšení kapacity pro předškolní vzdělávání v Hranicích

V září 2017 vyvrcholí dvouletá práce příprav a realizace projektu, jehož cílem je navýšení kapacity soukromé mateřské školy Prima mateřská škola, s.r.o., která sídlí v Komenského ulici v Hranicích. Za tímto účelem byla v loňském roce odkoupena budova bývalé jídelny SOU Hranice v ulici Teplická, která nebyla několik let využívána.

Projekt „Navýšení kapacity Prima školky Hranice“, který je spolufinancován z prostředků dotační výzvy IROP, směřuje k rekonstrukci zchátralého objektu, který se nachází v klidné lokalitě v blízkosti rodinných vilek a Přírodní rezervace Hůrka.

Dvoupodlažní budova s parametry nízkoenergetického domu s komfortním podlahovým vytápěním, bezbariérovým přístupem, dostatečným

množstvím světla a prostoru je dispozičně navržena pro provoz 4 tříd s počtem 15–20 dětí v každé z nich. Jedna třída je materiálně i prostorově uzpůsobena tak, aby splňovala podmínky kvalitní péče o děti mladší 3 let (v max. počtu 12 dětí). Rodiče dětí v posledním roce předškolní docházky mají možnost zařadit své dítě do třídy se vzdělávacím programem „zdravého, vnímavého a sebevědomého předškoláka“, pro kterého přestup na základní školu není zátěží. Nebo mohou zvolit třídu s dvojjazyčným programem (v českém a anglickém jazyce), který zprostředkovává každodenní zkušenost s cizím jazykem. Stěžejním pilířem tohoto programu je pravidelná několikadenní přítomnost rodilého mluvčího.

Samozřejmostí je nabídka sportovních aktivit rozvíjející děti v oblasti biologické a směřující k prevenci pohybových vad, nevhodných pohybových stereotypů, obezity apod. Ve spolupráci se

sousedícím sportovním centrem budou děti pod vedením zkušených trenérů rozvíjet své předpoklady prostřednictvím dalších pohybových aktivit.

Program, který bude dětem nabízen v interiéru budovy, doplní také činnosti odehrávající se na přilehlé zahradě. Ta bude vybavena dopravními prostředky, zajímavými herními a sportovními prvky. Zároveň bude také sloužit jako „přírodní učebna“, kde se děti budou moci stávat zahradníky a archeology. Mohou pozorovat život rostlin a živočichů, zkoumat přírodní a fyzikální zákonitosti vody a písku, základy mineralogie.

Co dalšího můžete v nově vzniklé školce nalézt? Flexibilní provozní dobu (6.00–18.00 hodin), celoroční provoz (včetně letních prázdnin) s poutavým programem, širokou škálou zájmových aktivit. Dle potřeb mohou rodiče využít přepravní službu. Ranní a odpolední svoz dětí po Hranicích a příměstských částech města bude v případě zájmu zajišťovat svozový minibus.

Vzdělávací program a činnosti, které jsou dětem nabízeny, směřují k udržitelnému způsobu života. Z tohoto důvodu je stěžejní dílčí částí celého projektu vybudování školní kuchyně, kde je strava připravována se zájmem o původ surovin a se záměrem podporovat regionální suroviny.

Projekt také umožní vznik několika nových pracovních příležitostí.

Mgr. EDITA BÍLÁ,
ředitelka Prima školky

Co je to párová výuka a jak ji využít?

Párová výuka (tandemová výuka) je práce dvou a více vyučujících, kteří společně plánují, vedou a vyhodnocují výuku pro stejnou skupinu učících se ve stejném čase. Pokud výuka dokáže reagovat na žákovy jedinečné potřeby, každý žák se může učit a být ve škole úspěšný.

K čemu párová výuka slouží?

Párová výuka pomáhá učitelům poznat blíže každého žáka, vytvářet náležité učební klima ve třídě a také diferencovat výuku podle potřeb žáků. Jak se to může dařit?

Poznat každého žáka tak, aby bylo možné plánovat a realizovat výuku podle jeho potřeb, je snazší, když se na tom podílejí dvě osoby. Pokud se o svá pozorování dětí mohou podělit dvě osoby, budou mít užitečných poznatků více než osob jedna.

Pro vytvoření správného klimatu ve třídě se musí každý žák cítit respektovaný a přítomný („vím o tobě a jsem rád, že tu jsi“ – např. pamatuji si žákovo jméno, pamatuji si, co minule řekl, pamatuji si, jaké má koníčky, kde byl na dovolené....). Dále se musí žák cítit ve třídě bezpečně. Oba tyto body se pochopitelně snáze může dařit naplnit dvěma vyučujícími než jedním.

Diferencovaná (individualizovaná) výuka je souborem výukových postupů, které umožňují vytvářet různé cesty učení tak, aby uspokojily potřeby rozmanitých a odlišných žáků. Ve třídě je každý zapojen, každý se účastní.

Kde nejlépe párovou výuku využít?

Nejvíce se PV výtěží při výuce základních všeobecných předmětů. Během výuky mohou mít jednotliví vyučující pevné role (jeden vykládá, druhý monitoruje), nebo se role mohou střídat (v jedné části hodiny zadává instrukci jeden z dvojice a druhý zadání zapisuje na tabuli; v jiné části hodiny je to opačně

Jaké jsou typy párové výuky?

1. **Tradiční týmová výuka:** učitelé se podílejí na předávání nové látky. Např. jeden vykládá a druhý zatím vytváří před očima žáků pojmovou mapu k probíhajícímu výkladu.

2. **Spolupráce během výuky:** učitelé nepředávají výklad, ale před žáky vedou diskusi o daném tématu. Na diskusi se společně připravili.

3. **Doplňková / podpůrná výuka:** Situace, kdy jeden vyučující je odpovědný za obsah výuky a druhý buď za studijní dovednosti, nebo za nabídku rozšiřující výuky k danému tématu.

4. **Paralelní výuka:** vyučující společně připravili výuku, ale vyučují paralelně třídu rozdělenou na dvě

či více menších skupin. Typické pro projekty nebo pro práci na řešení problémů.

5. **Diferencovaná výuka v těžké třídě:** Žáci jsou rozděleni na skupinu, která zvládla základy problému a může řešit doplňkové a rozvíjející problémy, a na ty, kdo potřebují více procvičovat základy.

6. **Monitorující učitel:** Jeden vyučující vede hodinu, vykládá a zadává úkoly. Druhý krouží po třídě a sleduje, jak se žáci „chytají“, kdo potřebuje pomoc nebo zda je třeba se u něčeho zastavit s celou třídou, zpomalit tempo nebo ho zrychlit.

Jaké jsou předpoklady pro párovou výuku?

Pároví učitelé musejí být otevření a flexibilní. Musí mít odhodlání pomoci každému žákovi a musejí sdílet přesvědčení, že každý žák se může učit.

Učitelé v páru musejí sdílet svá přesvědčení o výuce a učení a musejí si být blízcí stylem výuky. Musejí se navzájem respektovat a mít prožitek stejného cíle.

Cílem párové výuky není dobrá spolupráce mezi oběma učiteli – ta je podmínkou. Cílem je co nejvíce pomoci zlepšit výsledky každého žáka. Je proto třeba, aby výuka měla jasné vzdělávací cíle.

Naše zkušenosti

Díky projektu Pomáháme školám k úspěchu jsme se mohli na ZŠ a MŠ Šromotovo seznámit s principy párové výuky, mohli jsme nahlédnout pod pokličku párové výuky na jiných školách a zejména jsme mohli začít párově učit i na naší škole. Párovou výuku zažívají děti 1. stupně již třetím rokem, v letošním roce takto spolupracují dvě dvojice párových učitelů. V letošním roce si párovou výuku vyzkouší i učitelé 2. stupně. Rádi bychom se podělili s ostatními pedagogy regionu o zkušenosti s párovou výukou. Myslíme si, že projekt MAP je pro to ideální příležitostí.

Mgr. RADOMÍR HABERMANN,
ředitel ZŠ a MŠ Šromotovo

Informace o šablonách pro mateřské a základní školy

Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy jako Řídící orgán Operačního programu Výzkum, vývoj a vzdělávání informuje, že v červnu 2017 bude ukončena první výzva na podporu projektů zjednodušeného vykazování (tzv. šablon) pro mateřské a základní školy. Školy si volily šablony na základě dotazníkového šetření, které probíhalo na konci roku 2016 s cílem identifikovat jejich aktuální potřeby. Vzorec pro výpočet maximální výše podpory byl stanoven na 200.000 Kč na subjekt a 2.200 Kč na dítě či žáka. Řídící orgán OP VVV nesmírně těší velký zájem o šablony – již nyní si o ně zažádalo více než **64 % všech mateřských a základních škol**. Školy, které se zatím do projektu nezapojily, mají ještě možnost podat žádost do 30. června 2017. Díky tomuto typu projektů se dostane podpora přímo do škol, navíc mateřské školy si mohou žádat o podporu z ESF vůbec poprvé.

Již v průběhu výzvy je prováděna průběžná evaluace, na kterou bude navazovat i celkové vyhodnocení výzvy po jejím uzavření. Cílem evaluace je zmapování potřeb škol, úskalí, s kterými se školy při podání žádosti a při realizaci samotných projektů potýkají apod., a to především pro lepší zacílení výzvy následující. Rovněž dojde k přehodnocení vzorce výpočtu maximální možné podpory a dojde k **úpravě částek** tak, aby mohly také menší školy efektivně rozvinout svůj potenciál.

Zatímco první výzva byla založena pouze na dotazníkovém šetření, další již budou muset být v souladu s místními akčními plány rozvoje vzdělávání (tzv. MAP). Díky užší spolupráci s MAP dojde k lepšímu zacílení šablon a do škol budou směřovat prostředky v souladu s potřebami území. Druhá výzva bude projednávána monitorovacím výborem v říjnu 2017 s plánovaným vyhlášením **v prosinci 2017**. Termín ukončení předkládání žádostí o podporu bude stanoven tak, aby bylo pro všechny příjemce ve výzvě Šablony pro MŠ a ZŠ I možné navázat na předchozí projekt.

Mgr. HANA GAĐURKOVÁ

Spolupráce učitelky s asistentem pedagoga

V Mateřské škole Pohádka, Hranice jsou již od roku 2008 přijímány na žádost a přání rodičů děti se speciálními vzdělávacími potřebami. Vzděláváním prošel např. chlapec s více vadami a chlapec s diagnózou ADHD a lehčí formou dětské mozkové obrny. Mateřská škola vybudovala bezbariérový přístup do třídy i ve třídě v prvním podlaží a parkovací místo u budovy mateřské školy, a mohla tak přijmout ke vzdělávání holčičku s tělesným postižením, která se začleňovala do kolektivu úplně bez problémů. Díky spolupráci s Fondem Sidus, který pomáhá nemocným a handicapovaným dětem, se podařilo zakoupit sportovní kočárek, aby se mohla holčička účastnit různých pohybových aktivit venku, v přírodě. V současné době jsou v MŠ dvě děti s asistentem pedagoga. U jednoho chlapce dominují projevy pervazivní vývojové poruchy a hyperkinetické poruchy. Projevuje se nežádoucí motorická aktivita, impulzivita, potíže v oblasti sociálního chování. Vzhledem k diagnóze má nedostatečně rozvinutý zájem o interakci. Během docházky do školky se vcelku úspěšně zadaptoval, naučil se režimu, v určitých činnostech se přizpůsobuje, někdy se začleňuje do skupinových činností, někdy pracuje individuálně s učitelkou nebo asistentem pedagoga. Výborná je spolupráce s logopedkou, která do MŠ dochází, chlapec se začíná učit znakovou řeč. Asistentka se snaží pomocí motivace pochvalou, odměnou ve formě drobného pamlsku učit a fixovat nové znalosti, zohledňuje tempo práce, ponechává více času na dokončení činnosti apod. Motivací a zklidňováním chlapce se také snaží odbourávat nevhodné projevy, napětí. Dalším dítětem integrovaným do MŠ Pohádka je chlapec s diagnózou s více vadami, který navštěvoval školu pro děti se zdravotním postižením. Rodiče se rozhodli přijít k nám k zápisu a chlapec byl přijat a nově bylo vytvořeno místo pro asistenta pedagoga. Dítě k radosti rodičů u nás velmi prospívá a po pohybové stránce dělá velké pokroky. Z důvodů dlouhodobých zkušeností práce asistentů pedagogů v předškolním zařízení jsme nabídli v rámci sdílení dobré praxe ve spolupráci s MAS Hranicko, z. s. možnost uspořádat u nás otevřenou hodinu s následnou reflexí pro pedagogy z Hranic a okolí k této problematice. Účastnice měly možnost vidět práci asistentů pedagogů. Následoval rozhovor účastnic akce s asistentkou pedagoga, který byl velmi přínosný. Účastnice se seznámily s podmínkami integrace a měly spoustu dotazů ke společné činnosti učitelek a asistentů ve třídě.

Podklady připravily:

Kateřina Gočaltovská, Lenka Němčáková
a Eva Vrbková,
sepsala LENKA NĚMČÁKOVÁ,
ředitelka MŠ Pohádka

Výtvarná soutěž DĚTI DĚTEM

V rámci projektu Místní akční plán vzdělávání (MAP) pro Hranicko byla v dubnu vyhlášena výtvarná soutěž s názvem DĚTI DĚTEM. Soutěž byla určena dětem z mateřských škol a žákům ze základních škol regionu Hranicko. Téma prvního ročníku soutěže bylo libovolné ovšem s posláním udělat radost dětem z Dětského domova ke Dni dětí. Smyslem soutěže je navázat spolupráci s Dětským domovem Hranice a za pomoci obrázků udělat radost ke Dni dětí.

Soutěže se zúčastnilo 207 dětí a žáků z 11 organizací. Soutěžilo se ve třech kategoriích: 1. mateřské školy, 2. první stupeň základní školy (1.–5. třída) a kategorie: druhý stupeň základní školy (6.–9. třída).

Ve čtvrtek 18. 5. 2017 se v sídle MAS Hranicko sešla odborná porota ve složení Vojtěch Bušina, Radovan Langer, Jaroslav Jakubec a Milan Sanetřík. Vybrat ty nejlepší nebyl vůbec jednoduchý úkol, ale nakonec se porota rozhodla takto:

Kategorie MŠ

1. místo – Monika Křístková, Dárky pro kamarády, 5 let, MŠ Míček Hranice

2. místo – Daniel Pumprla, Hasič, 5,5 let, MŠ Drahotuše

3. místo – Tomáš Kopecký, Šnek na výletě, 4 roky, MŠ Rakov

cena poroty – Ivana Králová, Tulipány, 4 roky, MŠ Míček Hranice

Kategorie 1. stupeň ZŠ

1. místo – Adriana Balánová, Loutky, 11 let, 5. třída, ZŠ a MŠ Hranice, Struhlovsko

2. místo – Nela Horníková, 7 let, 1. třída, ZŠ Šromotovo

3. místo – Anna Miroslava Jiříčková, Moje planeta, 10 let, 4. třída, ZŠ a MŠ Hranice, Struhlovsko

cena poroty – Tereza Rýparová, Já a můj pesek, 10 let, 4. třída, ZŠ a MŠ Hranice, Struhlovsko

Kategorie 2. stupeň ZŠ

1. místo – Nikol Vítková, Pohádka, 12 let, 7. třída, ZŠ a MŠ Hranice, Struhlovsko

2. místo – Vasil Sivák, Ptačí budky, 15 let, 8. třída, Základní škola a Mateřská škola Hranice, Nová

3. místo – Jolana Karalová, Hvězdář, 14 let, 7. třída, Základní škola a Mateřská škola Hranice, Nová

cena poroty – Andrea Mierná, Čarovná krajina, 13 let, 6. třída, ZŠ a MŠ Všechnovice

V pondělí 22. 5. 2017 v 10:00 proběhlo ve dvoraně hranického zámku slavnostní vyhlášení výsledků a došlo k předání cen výhercům. Tím byla zároveň i zahájena výstava všech obrázků ve dvoraně zámku, která trvala do pátku 26. 5. 2017.

Na Den dětí 1. 6. 2017 pak došlo k předání obrázků dětem z Dětského domova. Jejich radost byla obrovská a slovy ji nelze ani popsat. Vítězné obrázky jsme nechali zarámovat, děti si je rozdělí a pověsí do svých pokojíků.

I děti v Dětském domově jsou velmi šikovné a účastní se výtvarných soutěží a mohou se pochlubit i mnohými úspěchy. My jsme od nich na oplátku dostali vlastnoručně vyrobené rybičky a zvonečky pro štěstí, za které ještě jednou děkujeme.

Všem dětem a žákům, kteří se do soutěže zapojili a pomohli nám tak udělat radost dětem bez rodiny, děkujeme za účast a vítězům gratulujeme.

Mgr. HANA GAĐURKOVÁ

Výchova k podnikavosti, kreativitě a iniciativě

Jedna z definic říká, že smyslem pro iniciativu a podnikavost se rozumí: **„schopnost jedince převádět myšlenky do praxe, která předpokládá tvořivost, schopnost zavádět novinky, nést rizika i plánovat a řídit projekty s cílem dosáhnout určitých cílů. Tato schopnost je přínosná pro všechny v každodenním životě doma a ve společnosti, zaměstnancům pomáhá lépe pochopit souvislosti jejich práce a umožňuje jim chopit se příležitostí.“**

Jak u žáků podporovat kreativitu, iniciativu a podnikavost se zájemci dozvěděli na dvoudenním semináři, které proběhl v dubnu a květnu na ZŠ Struhlovsko. Lze k tomu využít standardní výuku, kam musí být tyto kompetence zařazeny např. do výchovy k občanství, etické výchovy nebo od oblasti člověk a svět práce. Další možností je projektová výuka, při které lze použít specializované sety např. Junior Achievement, nebo také neformální vzdělávání – např. podnikatelský kroužek. Jak takový podnikatelský kroužek probíhá, si ve zrychlené formě vyzkoušeli i sami účast-

níci kurzu a nebylo to vůbec jednoduché. V rámci těchto činností si žáci nejen osvojují podnikatelské myšlení, ale zároveň rozvíjejí komunikační dovednosti, týmovou spolupráci, kreativní dovednosti, finanční gramotnost, naučí se plánovat a organizovat čas a mnoho dalšího.

V rámci druhého setkání se účastníci více věnovali kariérovému poradenství. Dozvěděli se, kde získat aktuální informace k výběru povolání pro své žáky, jak jim při výběru pomoci, jak spolupracovat s rodiči, jaké jsou aktuální trendy...

Pokud se rozhodujete, kam Vaše dítě půjde po základní škole, navštivte webové stránky **www.infoabsolvent.cz**, kde naleznete nejaktuálnější informace o všech školách a oborech vzdělání, i informace o následném uplatnění na trhu práce. Při výběru povolání Vám pomůže i Profi test nebo videoukázky technických profesí. Velkým přínosem je ISA+ pro žáky se zdravotním postižením i pro žáky se studijními problémy.

Mgr. HANA GAĐURKOVÁ

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

Zpravodaj MAS Hranicko z. s. k projektu Místní akční plán rozvoje vzdělávání pro území SO ORP Hranice 2/2017, červen 2017, vydala MAS Hranicko z. s., Tř. 1. máje 328, 753 01 Hranice, tel.: 773 593 020, email: h.gadurkova@regionhranicko.cz, www.regionhranicko.cz/map
Autoři článků: Mgr. Hana Gaďurková, Michaela Škrobánková, Mgr. Radomír Habermann, Mgr. Radomír Macháň, Mgr. Lenka Němčáková, Mgr. Eva Světnická, Mgr. Edita Bílá
Grafická úprava: www.tichy-typ.cz